

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ

- 1369 Μιά χάρη, Αφέντρα, σου ζητώ, κ' εκείνη θέλω μόνο,
1370 και μετά κείνη ολόχαρος τη ζήση μου τελειώνω.
Την ώρα που αρραβωνιαστείς, να βαρυναστενάξεις,
κι όντε σα νύφη στολιστείς, σαν παντρεμένη αλλάξεις,
ν' αναδακρλώσεις και να πεις: «Ρωτόκριτε καημένε,
τά σου'ταξα λησμόνησα, τό'θελες πλιό δεν ένα.»
- 1375 Κι όντε σ' Αγάπη αλλού γαμπρού θες δώσεις την εξά σου,
και νοικοκύρης να γενεί στα κάλλη τσ' ομορφιάς σου,
όντε με σπλάχνος σε φιλεί και σε περιλαμπάνει,
θυμήσου ενός οπού για σε εβάλθη ν' αποθάνει.
Θυμήσου πως μ' επλήγωσες, κ' έχω Θανάτου πόνον,
- 1380 κι ουδέ ν' απλώσω μου'δωκες σκιάς το δακτύλι μόνον.
Και κάθε μήνα μιά φορά μέσα στην κάμερά σου,
λόγιασε τά'παθα για σε, να με πονεί η καρδιά σου.
Και πιάνε και τη σγουραφιάν, που'βρες στ' αρμάρι μέσα,
και τα τραγούδια, που'λεγα, κι οπού πολλά σου αρέσα',
- 1385 και διάβαζέ τα, θώρειε τα, κι αναθυμού κ' εμένα,
που μ' εξορίσανε ο-για σε πολλά μακρά στα ξένα.
Κι όντε σου πουν κι απόθανα, λυπήσου με και κλάψε,
και τα τραγούδια που'βγαλα, μες στη φωτιάν τα κάψε,
για να μην έχεις αφορμήν εις-ε καιρόν κιανένα,
- 1390 πλιό σου να τ' αναθυμηθείς, μα να'ν' λησμονημένα.

Παρακαλώ, θυμού καλά, ό,τι σου λέγω τώρα,
κι ο-γλήγορα μισεύγω σου, κ' εβγαίνω από τη Χώρα.
Κι ας τάξω ο κακορίζικος, πως δε σ' είδα ποτέ μου,

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- μα ένα κερί-ν αφτούμενον εκράτουν, κ' ήσθησέ μου.
- 1395 Μα όπου κι αν πάγω, όπου βρεθώ, και τον καιρόν που ζήσω,
τάσσω σου άλλη να μη δω, μουδέ ν' αναντρανίσω.
Κάλλιιά'χω εσέ με Θάνατον, παρ' άλλη με ζωή μου,
για σένα εγεννήθηκε στον Κόσμον το κορμί μου.
Οι ομορφιές σου έτοιας λογής το φως μου ετριγυρίσαν,
- 1400 κ' έτοιας λογής οι Ερωτιές εκεί σ' εσγουραφίσαν,
κ' εις όποιον τόπον κι α' σταθώ, τα μάτια όπου γυρίσου',
πράμα άλλο δεν μπορώ να δω παρά τη στόρησή σου.
Κι ας είσαι εις τούτο θαρρετή, πως όντεν αποθαίνω,
χαιρετισμό να μου'πεμπες την ώρα κείνη, γιαίνω.»

ΠΟΙΗΤΗΣ

- 1405 Δεν ημπορεί πλιό η Αρετή ετούτα ν' απομένει,
κι αγκουσεμένη ευρίσκεται και ξεπεριορισμένη.
Και λέγει του να μη μιλεί, πλιότερα μη βαραίνει
μιά λαβωμένη τσ' Ερωτιάς, του Πόθου αρρωστημένη·

ΑΡΕΤΟΥΣΑ

- 1410 «Τα λόγια σου, Ρωτόκριτε, φαρμάκι-ν εβαστούσαν,
κι ουδ' όλιπζα, ουδ' ανίμενα τ' αφτιά μου ό,τι σ' ακούσαν.
Ίντά'ναι τούτα τά μιλείς, κι ο νους σου πώς τα βάνει;
Πού τα'βρε αυτάνα η γλώσσα σου οπού μ' αναθιβάνει;
Και πώς μπορεί τούτη η καρδιά, που με χαρά μεγάλη
στη μέσην της εφύτρεψε τα νόστιμά σου κάλλη,
1415 και θρέφεται καθημερνό, στα σωθικά ριζώνεις,
ποτίζει σε το αίμα τση, κι ανθείς και μεγαλώνεις,
κι ως σ' έβαλε, σ' εκλείδωσε, δε θέλει πλιό ν' ανοίξει,
και το κλειδί-ν ετσάκισεν, άλλης να μη σε δείξει.

1420 Και πώς μπορεί άλλο δεντρόν, άλλοι βλαστοί κι άλλ' ά'θη,
μέσα τση πλιό να ριζωθούν, που το κλειδί-ν εχάθη;

1425 »Σγουραφιστή σ' όλον το νουν έχω τη στόρησή σου,
και δεν μπορώ άλλη πλιό να δω παρά την εδική σου.
Χίλιοι σγουράφοι να βρεθούν, με τέχνη, με κοντύλι,
να θέ' να σγουραφίσουσι μάτια άλλα κι άλλα χείλη,
1425 τη στόρησή σου ως την-ε δουν, χάνεται η μάθησή τως,
γιατί κάλλιά'ναι η τέχνη μου παρά την εδική τως.
Εγώ, όντε σ' εσγουράφισα, ήβγαλα απ' την καρδιά μου
αίμα, και με το αίμα μου εγίνη η σγουραφιά μου.

1430 Όποια με το αίμα τση καρδιάς μιά σγουραφιά τελειώσει,
κάνει την όμορφη πολλά, κι ουδέ μπορεί να λιώσει.
Πάντά'ναι η σάρκα ζωντανή, καταλυμό δεν έχει,
και ποιός να κάμει σγουραφιά πλιό σαν εμέ κατέχει;
Τα μάτια, ο νους μου, κ' η καρδιά, κ' η όρεξη εθελήσαν,
κ' εσμίξαν και τα τέσσερα, όντε σ' εσγουραφίσαν.

1435 Και πώς μπορώ να σ' αρνηθώ; Κι α' θέλω, δε μ' αφήνει
τούτ' η καρδιά που εσύ'βαλες σ' τσ' Αγάπης το καμίνι,
κ' εξαναγίνη στην πυρά, την πρώτη Φύση εχάσε,
η στόρησή μου εχάθηκε και τη δική σου επιάσε.

1440 Λοιπόν, μη βάλεις λογισμό σ' έτοια δουλειά, να ζήσεις,
δε σ' απαρνούμαι εγώ ποτέ, κι ουδέ κ' εσύ μ' αφήσεις.
Κι ο Κύρης μου, όντε βουληθεί, να θέ' να με παντρέψει,
και δω πως γάμο 'κτάσεται και το γαμπρό γυρέψει,
κάλλια θανάτους εκατό την ώρα θέλω πάρει,
άλλος παρά ο Ρωτόκριτος γυναίκα να με πάρει.

1445 Μα για να πάψει ο λογισμός αυτόνος που σε κρίνει,
κι ολπίδα μιά παντοτινή στους δυό μας ν' απομείνει,

την ώραν τούτη θέλεις δει, κι ας πάψει η έγνοια η τόση,
πράμα-ν οπού παρηγοριάν πολλή σου θέλει δώσει.»

Γ. Π. Σαββίδης επιμ., *Ποίημα ερωτικόν λεγόμενον Ερωτόκριτος*, Ερμής, Αθήνα 1998.